

лилъ да доведатъ джшера мв Роксандра. Хваналя а за ржката, далъ а на Александра, и рекълъ: Александър, земи милостивата ми джшера Роксандра. Александър станалъ отъ столжтъ, фаналъ а за ржката, и сѣдналъ съ нея на столжтъ Даріевъ. Извадилъ короната отъ главата си, и а тѣриалъ на главата Роксандрина: Я Роксандра извадила пржстинжтъ отъ пржстежтъ си, и го тѣриала на ржката Александрова. Тогава Александъръ рекълъ: Царь Даріе, виждъ, защо джшера ти ще царстввва сичкіжтъ свѣтъ съ мене, и возважни үгорченното си сѫрдце на радость. Дарій като видѣлъ джшера си сосъ короната Александрова, зарадовалсе много, молитствовалъ ги и рекълъ: Царь Александър, сичките Господари и царѣтва земный да ти се поклонятъ, и да царстввашъ сичка вселеннаѧ. Послѣ Дарій зелъ и жената си, предалъ а на Александра, и рекълъ: земи и моата жена вмѣсто майка си Олимпіада: обычай Персыте, защо са твърдѣ много вѣрни на Господара си, а үкійците мои да ги накажишъ както треба. Това като изрекълъ слѣдъ нѣкой часъ като глѣдалъ ония които представали изджхналъ.

НАКАЗАНІЕ НА-УБИЦЫТЕ ДАРІЕВИ.

Тогава Александъръ сосъ сичките си Господари, и сосъ сичката си войска, погрекалъ Даріа съ голѣма честъ. Послѣ повелилъ да выкатъ протогери, защо, който е убилъ Даріа, да дойде при Александра да мв даде каквото дотойнство иска. И така отишли при Александра үкійците Даріеви, а той имъ рекълъ: защо үкійте Гос-